

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/520**z dnia 24 marca 2021 r.****ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429
w odniesieniu do identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 120 ust. 1 i art. 120 ust. 2 lit. c), d) oraz f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2016/429 ustanowiono wymagania dotyczące identyfikowalności utrzymywanych zwierząt lądowych i materiału biologicznego oraz uprawniono Komisję do przyjmowania aktów wykonawczych w tym zakresie.
- (2) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 ⁽²⁾ uzupełnia rozporządzenie (UE) 2016/429 poprzez ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących identyfikowalności utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych.
- (3) Aby zapewnić jednolite stosowanie w Unii przepisów dotyczących identyfikowalności ustanowionych w rozporządzeniu (UE) 2016/429 i rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2035, w drodze niniejszego rozporządzenia należy przyjąć pewne przepisy.
- (4) W art. 112, 113 i 115 rozporządzenia (UE) 2016/429 ustanowiono obowiązki podmiotów, które utrzymują bydło, owce, kozy i świnie, w zakresie przekazywania informacji dotyczących ich zwierząt do komputerowych baz danych ustanowionych zgodnie z art. 109 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia. Aby zapewnić regularne przekazywanie wszystkich aktualizacji do tych baz danych, w niniejszym rozporządzeniu należy określić terminy przekazywania tych informacji.
- (5) Ponadto podmioty, które utrzymują bydło, owce, kozy i świnie, powinny po przekazaniu informacji dotyczących swoich zwierząt i zakładów mieć dostęp do tych informacji. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem ustanowić przepisy dotyczące równego dostępu do danych zawartych w komputerowych bazach danych ustanowionych zgodnie z art. 109 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429.
- (6) Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy również określić pewne inne szczegóły techniczne i operacyjne oraz formaty komputerowych baz danych dotyczących utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń, aby w całej Unii zapewnić porównywalną jakość baz danych.
- (7) Zgodnie z warunkami określonymi w art. 110 ust. 1 lit. b) i w art. 112 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/429 wymiana danych elektronicznych między państwami członkowskimi może zastąpić wydanie dokumentów identyfikacyjnych dotyczących bydła, gdy zwierzęta te są przemieszczane między państwami członkowskimi. Ustanowiony przez Komisję protokół BOVEX służy do wymiany danych elektronicznych dotyczących bydła między komputerowymi bazami danych państw członkowskich. Komisja powinna uznać pełną operacyjność tej wymiany danych elektronicznych między komputerowymi bazami danych państw członkowskich zgodnie z powyższym protokołem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 115).

- (8) Chociaż rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/2035 ustanowiono środki identyfikacji, które należy stosować w przypadku różnych gatunków zwierząt lądowych, w szczególności utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz papugowatych, w niniejszym rozporządzeniu należy określić specyfikacje techniczne dotyczące tych środków identyfikacji.
- (9) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2035 ustanowiono wymogi dotyczące identyfikacji elektronicznej utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz papugowatych. Takie identyfikatory elektroniczne powinny zostać zatwierdzone przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zwierzęta są utrzymywane. Aby zapewnić możliwość odczytu tych identyfikatorów elektronicznych w przypadku przemieszczania zwierząt między państwami członkowskimi, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić zasady i warunki zatwierdzania takich identyfikatorów elektronicznych przez właściwy organ. Zatwierdzenia te powinny również uwzględniać odpowiednie normy ISO/IEC.
- (10) Aby zapewnić jednolite stosowanie identyfikacji i identyfikowalności w całej Unii, w niniejszym rozporządzeniu należy określić terminy zastosowania środków identyfikacji w przypadku utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz papugowatych.
- (11) Do dnia rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2016/429 unijne przepisy dotyczące identyfikowalności obejmują różne zwolnienia z systemu identyfikacji i rejestracji w przypadku niektórych kategorii zwierząt, takich jak zwierzęta utrzymywane w warunkach ekstensywnych. Należy dokonać przeglądu tych przepisów i zastosować wyważone i zharmonizowane podejście do zwolnień z systemu identyfikacji i rejestracji, z uwzględnieniem z jednej strony powiązanych rodzajów ryzyka, a z drugiej strony – proporcjonalności i skuteczności środków. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem ustanowić nowe przepisy odzwierciedlające takie podejście.
- (12) Należy zachować pełną identyfikowalność utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądów i jeleniowatych oraz papugowatych przez cały czas, jak również zapobiec wszelkim działaniom, które mogą uniemożliwić identyfikowalność. Działania, które mogą uniemożliwić identyfikowalność, polegają na usunięciu, modyfikacji i zastąpieniu środków identyfikacji. W związku z tym takie działania można przeprowadzać tylko po tym, jak właściwy organ udzieli podmiotom pozwolenia. Niektóre przepisy dotyczące usunięcia, modyfikacji i zastąpienia środków identyfikacji ustanowiono w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2035. Aby uwzględnić konkretne kwestie, w tym terminy tych działań, niezbędne są dodatkowe przepisy dotyczące tych działań i należy je ustanowić w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) Aby zapewnić płynne przejście do nowych ram prawnych, podmiotom w państwach członkowskich należy umożliwić dalsze stosowanie środków identyfikacji zatwierdzonych przed dniem 21 kwietnia 2021 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 ⁽⁴⁾ i dyrektywą Rady 2008/71/WE ⁽⁵⁾, a także zgodnie z aktami, które przyjęto na podstawie tych rozporządzeń i tej dyrektywy, w okresie przejściowym nieprzekraczającym dwóch lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (14) Ponieważ rozporządzenie (UE) 2016/429 stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r., niniejsze rozporządzenie również powinno stosować się od tej daty.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 31).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące:

- 1) terminów przekazywania przez podmioty informacji na potrzeby rejestracji w komputerowych bazach danych dotyczących utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń;
- 2) równego dostępu do danych zawartych w komputerowych bazach danych dotyczących utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń oraz specyfikacji technicznych i zasad działania takich baz danych;
- 3) warunków technicznych i metod wymiany danych elektronicznych dotyczących utrzymywanego bydła między komputerowymi bazami danych państw członkowskich oraz uznania pełnej operacyjności systemu wymiany danych;
- 4) specyfikacji technicznych, formatów i projektu środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych;
- 5) wymogów technicznych dotyczących środków identyfikacji utrzymywanych papugowatych;
- 6) terminów zastosowania środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych urodzonych w Unii lub po wprowadzeniu tych zwierząt do Unii;
- 7) konfiguracji kodu identyfikacyjnego utrzymywanego bydła, owiec, kóz, wielbłądowatych i jeleniowatych;
- 8) usunięcia, modyfikacji i zastąpienia środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz terminów takich działań;
- 9) środków przejściowych dotyczących zatwierdzania środków identyfikacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035.

ROZDZIAŁ 2

KOMPUTEROWE BAZY DANYCH

Artykuł 3

Terminy i procedury przekazywania przez podmioty informacji na potrzeby rejestracji utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń

1. Podmioty utrzymujące bydło, owce, kozy i świny przekazują informacje o przemieszczaniu, urodzeniach i upadkach, o których mowa w art. 112 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/429, oraz informacje o przemieszczaniu, o których mowa w art. 113 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia i w art. 56 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, na potrzeby rejestracji w komputerowych bazach danych, które ustanowiono dla tych gatunków, w terminie przekazania określonym przez państwa członkowskie. Maksymalny termin przekazania informacji nie przekracza 7 dni po przemieszczeniu, narodzinach lub upadku zwierząt, stosownie do przypadku.

2. Przy określaniu maksymalnego terminu przekazywania informacji w przypadku urodzeń państwa członkowskie mogą wykorzystać datę zastosowania środków identyfikacji w odniesieniu do zwierzęcia jako datę rozpoczęcia biegu terminu, pod warunkiem że nie istnieje ryzyko pomylenia tej daty z datą urodzenia zwierzęcia.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może przedłużyć maksymalny termin przekazania informacji o przemieszczaniu, o których mowa w ust. 1, do 14 dni od przemieszczenia bydła w obrębie tego samego państwa członkowskiego w celu wypasu z zakładów pochodzenia do zarejestrowanych zakładów wypasania położonych na obszarach górskich. Właściwy organ może podjąć decyzję o przyjęciu wykazów bydła objętego przemieszczaniem do zarejestrowanych zakładów wypasania od podmiotów prowadzących te zakłady. Wykazy te zawierają:

- a) niepowtarzalny numer rejestracyjny zarejestrowanego zakładu wypasania;
- b) kod identyfikacyjny zwierząt;
- c) niepowtarzalny numer rejestracyjny zakładu pochodzenia;
- d) datę przybycia zwierząt do zarejestrowanego zakładu wypasania;
- e) szacowaną datę opuszczenia przez zwierzęta zarejestrowanego zakładu wypasania.

Artykuł 4

Równy dostęp do danych zawartych w komputerowych bazach danych dotyczących utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń

Państwa członkowskie zapewniają podmiotom utrzymującym bydło, owce, kozy i świny – na wniosek tych podmiotów i nieodpłatnie – co najmniej dostęp wyłącznie w trybie odczytu do minimum informacji dotyczących ich zakładów, zawartych w komputerowych bazach danych, o których mowa w art. 109 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 5

Specyfikacje techniczne komputerowych baz danych dotyczących utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń

Państwa członkowskie zapewniają, aby komputerowe bazy danych utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń, o których mowa w art. 109 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia (UE) 2016/429, tworzono w taki sposób, aby informacje zapisane w tych bazach danych mogły być wymieniane między komputerowymi bazami danych państw członkowskich w formacie określonym w trzeciej kolumnie tabeli w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Zasady działania komputerowych baz danych dotyczących utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń

Państwa członkowskie wdrażają odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia dalszego funkcjonowania komputerowych baz danych utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń, o których mowa w art. 109 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia (UE) 2016/429, w przypadku ewentualnych zakłóceń. Środki te gwarantują również bezpieczeństwo, integralność i autentyczność informacji zapisanych w takich bazach danych.

Artykuł 7

Warunki techniczne i metody elektronicznej wymiany danych z dokumentów identyfikacyjnych utrzymywanego bydła między komputerowymi bazami danych państw członkowskich

1. W przypadku gdy państwa członkowskie dokonują drogą elektroniczną z innymi państwami członkowskimi wymiany danych z dokumentów identyfikacyjnych utrzymywanego bydła, o których mowa w art. 44 lit. a)–c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, dane te wymienia się w formacie standardu XSD udostępnionym przez Komisję właściwemu organowi.

2. Właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia utrzymywanego bydła, które ma być przemieszczane, zapewnia, aby dane z dokumentów identyfikacyjnych przekazano drogą elektroniczną państwu członkowskiemu przeznaczenia przed wyjazdem zwierząt oraz aby każde przekazanie danych opatrzono znacznikiem czasu.

Artykuł 8

Uznanie pełnej operacyjności systemu elektronicznej wymiany danych z dokumentów identyfikacyjnych dotyczących utrzymywanego bydła między komputerowymi bazami danych państw członkowskich

1. Państwa członkowskie prowadzące elektroniczną wymianę danych z dokumentów identyfikacyjnych za pośrednictwem systemu ustanowionego przez Komisję i przeznaczonego do wymiany danych dotyczących utrzymywanego bydła między komputerowymi bazami danych państw członkowskich uznaje się za posiadające system o pełnej operacyjności.

2. Komisja sporządza i publikuje na swojej stronie internetowej wykaz państw członkowskich prowadzących elektroniczną wymianę danych z dokumentów identyfikacyjnych za pośrednictwem tego systemu.

ROZDZIAŁ 3

ŚRODKI IDENTYFIKACJI

Artykuł 9

Specyfikacje techniczne, formaty i projekt środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych

1. Właściwy organ zatwierdza stosowanie zwykłych kolczyków lub zwykłych opasek na pęcinę, o których mowa w lit. a) i b) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, jako środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych tylko wtedy, gdy te środki identyfikacji są zgodne ze specyfikacją techniczną określoną w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ zatwierdza stosowanie tatuaży, o których mowa w lit. g) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, jako środków identyfikacji utrzymywanych owiec, kóz, świń i jeleniowatych, jak przewidziano w art. 46 ust. 2 i 3 oraz w art. 52 ust. 1 lit. b), art. 73 ust. 2 lit. c) i art. 76 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia delegowanego, tylko wtedy, gdy te tatuaże zapewniają trwałe oznakowanie i prawidłowe odczytanie.

3. Właściwy organ zatwierdza stosowanie identyfikatorów elektronicznych, o których mowa w lit. c)–f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, jako środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych tylko wtedy, gdy te środki identyfikacji są zgodne ze specyfikacjami technicznymi określonymi w części 2 załącznika II do niniejszego rozporządzenia. Ponadto identyfikatory elektroniczne, o których mowa w lit. c) i f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, muszą być zgodne ze specyfikacją techniczną określoną w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 właściwy organ może zatwierdzić stosowanie kolczyków elektronicznych jako środka identyfikacji utrzymywanych świń, jeżeli te środki identyfikacji są zgodne ze specyfikacjami technicznymi określonymi przez państwo członkowskie, w którym utrzymuje się świnię, oraz jeżeli w sposób widoczny, czytelny oraz trwały przedstawiają niepowtarzalny numer rejestracyjny:

a) zakładu urodzenia zwierząt; lub

b) ostatniego zakładu w łańcuchu dostaw, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, w przypadku gdy zwierzęta te są przemieszczane do zakładu poza tym łańcuchem dostaw.

*Artykuł 10***Specyfikacje techniczne, formaty i projekt środków identyfikacji utrzymywanych papugowatych**

1. Podmioty utrzymujące papugowate zapewniają, aby:
 - a) obrączka na nogę, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, była zgodna ze specyfikacjami technicznymi określonymi w części 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia;
 - b) tatuaż, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, zapewniał trwałe oznakowanie i prawidłowe odczytanie.
2. Właściwy organ zatwierdza stosowanie wszczepianych transponderów, o których mowa w art. 76 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, jako środków identyfikacji utrzymywanych papugowatych tylko wtedy, gdy te środki identyfikacji są zgodne ze specyfikacjami technicznymi określonymi w części 2 pkt 2 załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 11***Zasady działania dotyczące zatwierdzania identyfikatorów elektronicznych utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz papugowatych**

1. Przy zatwierdzaniu identyfikatorów elektronicznych, o których mowa w lit. c)–f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, dla utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz papugowatych, właściwy organ zapewnia, aby producenci identyfikatorów elektronicznych przedstawili dowody na to, że badania zgodności i skuteczności, o których mowa w części 2 pkt 4 załącznika II do niniejszego rozporządzenia, przeprowadzono w ośrodkach badań akredytowanych zgodnie z normą ISO/IEC 17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”.
2. Przy zatwierdzaniu identyfikatorów elektronicznych, o których mowa w ust. 1, właściwy organ może wymagać, aby producenci identyfikatorów elektronicznych stosowali dodatkowe badania odporności i trwałości w celu zapewnienia ich działania w szczególnych warunkach geograficznych lub klimatycznych danego państwa członkowskiego zgodnie z normami określonymi przez to państwo członkowskie.

*Artykuł 12***Konfiguracja kodu identyfikacyjnego utrzymywanego bydła, owiec, kóz, wielbłądowatych i jeleniowatych**

Kod identyfikacyjny utrzymywanego bydła, owiec, kóz, wielbłądowatych i jeleniowatych ma następującą formę:

- a) pierwszy element kodu identyfikacyjnego stanowi kod państwa członkowskiego, w którym po raz pierwszy zastosowano w odniesieniu do zwierząt środki identyfikacji, w formie:
 - (i) kodu dwuliterowego zgodnie z normą ISO 3166-1 w odniesieniu do kodów dwuliterowych, z wyjątkiem Grecji, w przypadku której stosuje się kod dwuliterowy „EL”; albo
 - (ii) trzycyfrowego kodu państwa zgodnie z normą ISO 3166-1 w odniesieniu do kodów numerycznych;
- b) drugi element kodu identyfikacyjnego stanowi niepowtarzalny kod dla każdego zwierzęcia, nieprzekraczający 12 znaków numerycznych.

*Artykuł 13***Terminy zastosowania środków identyfikacji utrzymywanego bydła**

1. Podmioty zapewniają, aby środki identyfikacji, o których mowa w art. 112 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429, zastosowano w odniesieniu do utrzymywanego bydła przed upływem maksymalnego terminu po urodzeniu, który określa państwo członkowskie, w którym urodziły się zwierzęta. Maksymalny termin oblicza się od daty urodzenia zwierząt i nie może on przekroczyć 20 dni.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom na przedłużenie maksymalnego terminu zastosowania drugiego środka identyfikacji do maksymalnie 60 dni od daty urodzenia zwierząt – z przyczyn związanych z rozwojem fizjologicznym zwierząt – jeżeli drugim środkiem identyfikacji jest kapsułka ceramiczna (bolus).

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom gospodarczym na przedłużenie maksymalnego terminu, o którym mowa w ust. 1, do 9 miesięcy, pod następującymi warunkami:

a) zwierzęta:

- (i) są chowane w warunkach ekstensywnych, przy czym cielęta pozostają z matkami;
- (ii) nie są przyzwyczajone do regularnego kontaktu z ludźmi;

b) obszar, na którym utrzymuje się zwierzęta, zapewnia wysoki stopień izolacji zwierząt;

c) przedłużenie nie narusza identyfikowalności zwierząt.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć zezwolenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, do określonych regionów geograficznych lub określonych gatunków lub ras utrzymywanego bydła.

4. Podmioty zapewniają, aby utrzymywane bydło nie opuściło zakładu urodzenia, chyba że w odniesieniu do tych zwierząt zastosowano środki identyfikacji, o których mowa w art. 112 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 14

Terminy zastosowania środków identyfikacji utrzymywanych owiec i kóz

1. Podmioty zapewniają, aby środki identyfikacji, o których mowa w art. 113 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429, zastosowano w odniesieniu do utrzymywanych owiec i kóz przed upływem maksymalnego terminu po urodzeniu, który określa państwo członkowskie, w którym urodziły się zwierzęta. Maksymalny termin oblicza się od daty urodzenia zwierząt i nie może on przekroczyć 9 miesięcy.

2. Podmioty zapewniają, aby utrzymywane owce i kozy nie opuściły zakładu urodzenia, chyba że w odniesieniu do tych zwierząt zastosowano środki identyfikacji, o których mowa w art. 113 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 15

Terminy zastosowania środków identyfikacji utrzymywanych świń

1. Podmioty zapewniają, aby środki identyfikacji, o których mowa w art. 115 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429, zastosowano w odniesieniu do utrzymywanych świń przed upływem maksymalnego terminu po urodzeniu, który określa państwo członkowskie, w którym urodziły się zwierzęta. Maksymalny termin oblicza się od daty urodzenia zwierząt i nie może on przekroczyć 9 miesięcy.

2. Podmioty zapewniają, aby utrzymywane świny nie opuściły zakładu urodzenia ani łańcucha dostaw, chyba że w odniesieniu do tych zwierząt zastosowano środki identyfikacji, o których mowa w art. 115 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 16

Terminy zastosowania środków identyfikacji utrzymywanych wielbłądowatych i jeleniowatych

1. Podmioty zapewniają, aby środki identyfikacji, o których mowa w art. 73 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, zastosowano w odniesieniu do utrzymywanych wielbłądowatych i jeleniowatych przed upływem maksymalnego terminu po urodzeniu, który określa państwo członkowskie, w którym urodziły się zwierzęta. Maksymalny termin oblicza się od daty urodzenia zwierząt i nie może on przekroczyć 9 miesięcy.

2. Podmioty zapewniają, aby utrzymywane wielbłądowate lub jeleniowate nie opuściły zakładu urodzenia ani zakładu pierwszego przyjazdu, jeżeli zwierzęta te zostały przemieszczone do tego zakładu z siedliska, w którym przebywały jako zwierzęta dzikie, chyba że w odniesieniu do tych zwierząt zastosowano środki identyfikacji, o których mowa w art. 73 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035.

3. Właściwy organ może zwolnić podmioty utrzymujące renifery z wymogów określonych w ust. 1 i 2, pod warunkiem że zwolnienie to nie narusza identyfikowalności zwierząt.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zwolnić podmioty utrzymujące jeleniowate z wymogów określonych w ust. 1, pod następującymi warunkami:

a) zwierzęta:

(i) są chowane w warunkach ekstensywnych;

(ii) nie są przyzwyczajone do regularnego kontaktu z ludźmi;

b) obszar, na którym utrzymuje się zwierzęta, zapewnia wysoki stopień izolacji zwierząt;

c) zwolnienie nie narusza identyfikowalności zwierząt.

Artykuł 17

Terminy zastosowania środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych po wprowadzeniu tych zwierząt do Unii

1. Po wprowadzeniu do Unii utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz jeżeli zwierzęta te pozostają w Unii, podmioty zapewniają, aby środki identyfikacji, o których mowa w art. 81 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, zastosowano w odniesieniu do tych zwierząt w ciągu 20 dni od ich przybycia do zakładu pierwszego przyjazdu.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie pierwszego przyjazdu mogą zezwolić podmiotom na przedłużenie maksymalnego terminu zastosowania drugiego środka identyfikacji do 60 dni od daty urodzenia zwierząt – z przyczyn związanych z rozwojem fizjologicznym zwierząt – jeżeli drugim środkiem identyfikacji jest kapsułka ceramiczna (bolus).

3. Podmioty zapewniają, aby utrzymywane bydło, owce, kozy, świny, wielbłądowate lub jeleniowate nie opuściły zakładu pierwszego przyjazdu, chyba że w odniesieniu do tych zwierząt zastosowano środki identyfikacji, o których mowa w art. 81 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035.

Artykuł 18

Usunięcie i modyfikacja środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych

Właściwy organ może zezwolić podmiotom na usunięcie lub modyfikację środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądów i jeleniowatych tylko wtedy, gdy usunięcie lub modyfikacja nie naruszają identyfikowalności zwierząt, w tym identyfikowalności zakładu, w którym się urodziły, oraz gdy – w stosownych przypadkach – indywidualna identyfikacja zwierząt nadal jest możliwa.

Artykuł 19

Zastąpienie środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz terminy takich działań

1. Właściwy organ może zezwolić podmiotom na zastąpienie środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądów i jeleniowatych tylko wtedy, gdy zastąpienie nie narusza identyfikowalności zwierząt, w tym identyfikowalności zakładu, w którym się urodziły, oraz gdy – w stosownych przypadkach – indywidualna identyfikacja zwierząt nadal jest możliwa.

2. Na zastąpienie, o którym mowa w ust. 1, można zezwolić w następujących przypadkach:
- a) jeżeli zwierzęta zostały zidentyfikowane za pomocą dwóch środków identyfikacji, a jeden z tych środków identyfikacji stał się nieczytelny lub został zgubiony, pod warunkiem że kod identyfikacyjny zwierząt nie ulega zmianie i nadal odpowiada kodowi na pozostałym środku identyfikacji;
 - b) jeżeli zwierzęta zostały zidentyfikowane za pomocą jednego lub dwóch środków identyfikacji przedstawiających kod identyfikacyjny zwierząt, a te środki identyfikacji stały się nieczytelne lub zostały zgubione, pod warunkiem że nadal możliwe jest ustalenie z należytą pewnością kodu identyfikacyjnego zwierząt, a kod identyfikacyjny zwierząt nie ulega zmianie;
 - c) jeżeli utrzymywane owce, kozy lub świny zostały zidentyfikowane za pomocą środka identyfikacji przedstawiającego niepowtarzalny numer rejestracyjny zakładu i ten środek identyfikacji stał się nieczytelny lub został zgubiony, pod warunkiem że nadal możliwe jest ustalenie z należytą pewnością zakładu urodzenia zwierząt lub – w stosownych przypadkach – ostatniego zakładu w łańcuchu dostaw oraz że zastępczy środek identyfikacji przedstawia niepowtarzalny numer rejestracyjny tego zakładu lub – w stosownych przypadkach – tego ostatniego zakładu.
 - d) w przypadku utrzymywanych owiec i kóz można zezwolić na zastąpienie środków identyfikacji, o których mowa w lit. a) i b), nowymi środkami identyfikacji przedstawiającymi nowy kod identyfikacyjny, pod warunkiem że nie narusza to identyfikowalności.
3. Zastąpienie środków identyfikacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się bezzwłocznie i przed upływem maksymalnego terminu, który określa państwo członkowskie, którego właściwy organ zezwolił podmiotom na zastąpienie środków identyfikacji, oraz przed przemieszczeniem zwierząt do innego zakładu.
4. Jeżeli kod identyfikacyjny utrzymywanego bydła, owiec, kóz i świń przedstawiony na środkach identyfikacji, o których mowa w lit. a) i b) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, nie może zostać powielony na identyfikatorze elektronicznym ze względu na ograniczenia techniczne, właściwy organ zezwala na zastosowanie w odniesieniu do tych zwierząt nowego identyfikatora elektronicznego przedstawiającego nowy kod identyfikacyjny tylko wtedy, gdy oba kody identyfikacyjne zarejestrowano w komputerowych bazach danych, o których mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 20

Środki przejściowe dotyczące zatwierdzania środków identyfikacji

Na zasadzie odstępstwa od art. 9, 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, w okresie przejściowym, który upływa w dniu 20 kwietnia 2023 r., państwa członkowskie mogą nadal stosować środki identyfikacji zatwierdzone przed dniem 21 kwietnia 2021 r. zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1760/2000 i (WE) nr 21/2004 oraz dyrektywą 2008/71/WE, a także z aktami przyjętymi na podstawie tych rozporządzeń i tej dyrektywy.

Artykuł 21

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacje techniczne formatów informacji w komputerowych bazach danych dotyczących utrzymywania bydła, owiec, kóz i świń

Rodzaj informacji	Opis	Format
Kod identyfikacyjny zwierzęcia	Kod państwa	Jeden z następujących wariantów: Kod literowy: kod dwuliterowy ISO 3166-1 ⁽¹⁾ Kod numeryczny: kod numeryczny ISO 3166-1
	Niepowtarzalny kod dla każdego zwierzęcia	12 znaków numerycznych
Identyfikator elektroniczny (opcjonalnie)		Jeden z następujących wariantów: — kolczyk elektroniczny — kapsułka ceramiczna (bolus) — wszczepiany transponder — elektroniczna opaska na pęcinę
Niepowtarzalny numer rejestracyjny zakładu		Kod państwa, po którym następuje 12 znaków alfanumerycznych
Nazwa podmiotu prowadzącego zakład		140 znaków alfanumerycznych
Adres podmiotu prowadzącego zakład	Nazwa ulicy i numer domu	140 znaków alfanumerycznych
	Kod pocztowy	10 znaków alfanumerycznych
	Miejscowość	35 znaków alfanumerycznych
Data		Data (RRRR-MM-DD)
Łączna liczba zwierząt		15 znaków numerycznych

⁽¹⁾ Z wyjątkiem Grecji, w przypadku której stosuje się kod dwuliterowy „EL”.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ 1

Specyfikacje techniczne środków identyfikacji utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz papugowatych

1. Środki identyfikacji, o których mowa w lit. a), b), c), f) i h) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, dotyczące utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych oraz papugowatych są:
 - a) jednorazowe;
 - b) wykonane z materiału nieulegającego degradacji;
 - c) zabezpieczone przed ingerencją;
 - d) łatwe do odczytania przez cały okres życia zwierząt;
 - e) zaprojektowane w taki sposób, aby można je było na stałe przymocować do zwierząt, nie wyrządzając im szkody;
 - f) łatwe do usunięcia z łańcucha żywnościowego.
2. Środki identyfikacji, o których mowa w pkt 1, w sposób widoczny, czytelny oraz trwałe przedstawiają jedno z poniższych:
 - a) pierwszy i drugi element kodu identyfikacyjnego zwierząt zgodnie z art. 12;
 - b) niepowtarzalny numer rejestracyjny zakładu zwierząt, o którym mowa w art. 18 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035; lub
 - c) alfanumeryczny kod identyfikacyjny, o którym mowa w art. 76 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035.
3. Środki identyfikacji, o których mowa w pkt 1, mogą zawierać inne informacje, jeżeli zezwala na to właściwy organ i pod warunkiem że środki identyfikacji spełniają wymogi pkt 2.

CZĘŚĆ 2

Specyfikacje techniczne identyfikatorów elektronicznych utrzymywanego bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych

1. Identyfikatory elektroniczne, o których mowa w lit. c)–f) załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, przedstawiają pierwszy element kodu identyfikacyjnego zwierząt w postaci trzycyfrowego kodu państwa i drugi element kodu identyfikacyjnego zwierząt zgodnie z art. 12.
2. Identyfikatory elektroniczne, o których mowa w pkt 1:
 - a) stanowią przeznaczone tylko do odczytu transpondery pasywne wykorzystujące technologie HDX lub FDX-B, zgodne z normami ISO 11784 i 11785, oraz
 - b) nadają się do odczytu przez urządzenia, które są zgodne z normą ISO 11785 i zdolne do odczytu transponderów HDX i FDX-B.
3. Identyfikatory elektroniczne, o których mowa w pkt 1, nadają się do odczytu przy następującej minimalnej odległości odczytu:
 - a) w przypadku utrzymywanego bydła:
 - (i) 12 centymetrów – w przypadku kolczyków i odczytu za pomocą czytnika przenośnego;
 - (ii) 15 centymetrów – w przypadku wszczepianych transponderów i odczytu za pomocą czytnika przenośnego;
 - (iii) 25 centymetrów – w przypadku kapsulek ceramicznych (bolusów) i odczytu za pomocą czytnika przenośnego;
 - (iv) 80 centymetrów – w przypadku wszystkich identyfikatorów elektronicznych i odczytu za pomocą czytnika stacjonarnego;

- b) w przypadku utrzymywanych owiec i kóz:
 - (i) 12 centymetrów – w przypadku kolczyków i opasek na pęcinę i odczytu za pomocą czytnika przenośnego;
 - (ii) 20 centymetrów – w przypadku kapsułek ceramicznych (bolusów) i wszczepianych transponderów i odczytu za pomocą czytnika przenośnego;
 - (iii) 50 centymetrów – w przypadku wszystkich identyfikatorów elektronicznych i odczytu za pomocą czytnika stacjonarnego.

 - 4. Identyfikatory elektroniczne, o których mowa w pkt 1, pomyślnie przeszły badania pod kątem:
 - a) zgodności z normami ISO 11784 i 11785 zgodnie z metodą, o której mowa w pkt 7 normy ISO 24631-1; oraz
 - b) minimalnej skuteczności w zakresie odległości odczytu, o której mowa w pkt 3 niniejszej części, zgodnie z metodą, o której mowa w pkt 7 normy ISO 24631-3.
-